

KLAU?TUKAS

Pažinimo raktas yra klaustukas

Nepriklausomas Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos laikraštis Nr. 34(46) 05-12-22

Šiame numeryje apžvelgsime mūsų gimnazijos gyvenimo **kroniką**, skaitysime jaunųjų literatų kūrybą apie **brangų** mokytoją, savęs **atradimą**, ir **kalėdinę** pasaką. Papasakosim, kas tapo **geriausiais** mokyklos mokiniais. Sužinosime kas yra **vidaus** saulė ir kaip atšventėme **draugo** dieną. Taip pat kartu pasimokysime **skaityti** laikraščius ir susipažinsime su mūsų gimnazijos **penktokais**. Įvertinsime jaunųjų dailininkų **piešinius**. Sužinosime kas yra **esė**. Rasime Kalėdų prisijaukinimo **variācijas**, dvi recenzijas apie prancūziškus **trumpo** metražo filmus, trukusius visą naktį, gyvenimo **kvintencija** scenoje, kaip **netikėtumai** moko gyventi, apie **egle** - Kalėdų simbolį ir **mieliausią** vardą.

Redakcija:

**Kristijonas Kancleris,
Dovilė Staknytė,
Jovita Švabauskaitė,
Aistė Mickonytė,
Solveiga Tuomaitė.**

Klaustuko vadovė:
Birutė Paltanavičienė

Redakcijos žodis, arba apie šventes

Artinas šventės, bet ne tos, kurios būna mokykloje. Mokykloje būna netikros šventės. Abejoju, ar atsiras daug prieštaraujančių, tikinčių, kad kontrolinis - tai šventė. Šventė turi būti tik kartą per metus ir turi teikti džiaugsmo. Priešingai nei kontroliniai. Kai kas drįstų ginčytis ir teigti, kad egzaminas - šventė, bet vargu ar kas norėtų dar kartą švęsti šią šventę. Taigi Kalėdos - šventė, kontrolinis - ne šventė.

Tiesa, kontroliniam darbui pasiruošti daug lengviau nei Kalėdoms. Nors taip ir yra, tačiau prabėgus Kalėdoms niekas nesidžiaugia, visai priešingai nei pribėgus kontroliniam darbui. Apskritai sunku suvokti, kam džiaugsmo teikia kontroliniai. Mokytojams vienas galvos skausmas juos taisant, mokiniams - jiems ruošiantis. Taigi Kalėdos šiuo atveju teikia džiaugsmo, o ne galvos skausmą.

Kalėdinio karnavalo šiais metais nebus, nes karnavalas nėra Kalėdos ir teikia tik galvos skausmą, jokio džiaugsmo. Tai, kas teikia galvos skausmą, jokių būdu nebus šventė. Vadinasi, kuo mažiau galvos skausmo, tuo daugiau švenčių, bet kuo daugiau švenčių, tuo jos teiks mažiau džiaugsmo. "Est modus in rebus", - kaip sakė Horacijus. Viskam yra saikas. Taigi švenčių mažiau - džiaugsmo daugiau. Bet jei švenčių mažiau, tai daugiau ir galvos skausmo. Daugiau galvos skausmo - daugiau kontrolinių darbų. Vadinasi, kuo daugiau kontrolinių darbų, tuo Kalėdos bus linksmesnės.

Kristijonas Kancleris

Esė (prancūziškai .essai – bandymas) – tai tekstas, kuriam būdingas mokslinio, publicistinio ir meninio stiliaus elementų laisvas stilistinis jungimas bei subjektyvus nagrinėjamo objekto vaizdavimas. Tai rašinys, kuriame autorius filosofuoja aktualia tema, kritiškai vertindamas dabartį. Bruožai: filosofinis požiūris, ironiškumas, paradoksalus mąstymas, prisiminimai, aliuzijos, ekskursai, žodžio įtaiga.

Nėra individualybės, nėra subjektyvumo – nėra ir esė

Danutė Vilbrantaitė 2a

Gimnazijos kronika

lapkritis – gruodis

Lapkričio 10 d. Gimnazijos mokinių komanda "Ledas" dalyvavo Trakų rajono savivaldybės administracijos Jaunimo reikalų tarybos organizuotame renginyje, skirtame pasaulinei Jaunimo dienai paminėti. Tą pačią dieną gimnazijos atstovai dalyvavo renginyje, kuriame kalbėta apie jaunimo iniciatyvas, galimybe dalyvauti projektinėje veikloje.

Lapkričio 18 d. direktorės pavaduotoja R.Bartusevičienė, socialinė pedagogė D.Dzigienė ir mokiniai A.Balnys, D.Šumskaitė, D.Veličkaitė dalyvavo Švenčionių gimnazijos 5 metų jubiliejaus šventėje. Tą pačią dieną vykusiose 5-6 klasių mergaičių kvadrato varžybose I vietą laimėjo I.Bagdžiūtė (6b), V.Gribovska (6b), K.JuneI (6c), M.Karpičiūtė (6a), A.Kazanceva (6a), U.Kligytė (6a), L. Nedzveckaitė (6b), L.Pranckevičiūtė (6b), J.Sadovskaja (5c), G.Stasiulionytė (6c), L.Uscila (6c), E.Valikonytė (6a).

Lapkričio 25-26 d. E.Sedlickaitė (2b) ir I.Virganavičiūtė (1f) dalyvavo Lietuvos Mokslo Sąjungos organizuotoje Asamblėjoje ir forume "Ruduo 2005".

Lapkričio 26 d. Trakų rajono "Orbit" mažojo futbolo berniukų varžybose mūsų mokyklos komanda laimėjo I vietą.

Lapkričio 29 d. pavaduotojos R.Bartusevičienės bei metodinės tarybos organizuotame Draugo dienos renginyje mūsų gimnazijos bei Traku rajono mokyklų mokiniai dainavo, vaidino, sakė gražius žodžius apie šilčiausią jausmą - draugystę.

Tą pačią dieną septintokų komanda (D.Balčytis, G.Butrimavičiūtė, A.Marozaitė, G.Vaitkūnaitė, I.Černiavskis, R.Bernatonis) dalyvavo rajoniniame konkurse "Sveikuolių sveikuoliai" (mokytoja J.Tumlovskaja).

Lapkričio mėnesį vyko informatikos olimpiados I etapas, teisę dalyvauti II etape išsikovojo šie mokiniai: V.Deinaravičius (4c), S.Davidavičius (4c), A.Gvildys (7a), E.Malčius (1b) ir G.Stepanavičius (1f).

Lapkričio mėnesį gimnazijoje kabėjo stendai, skirti Raudonojo kaspino dienai, ir stendinis pranešimas "Pasaulinė psichinės sveikatos diena" (ruošė psichologė E.Naktinytė).

Nuo lapkričio 15 d. iki gruodžio 15 d. gimnazijoje vyko atvirų pamokų mėnuo.

Gruodžio 1 d. vyko renginiai, skirti pasaulinei AIDS dienai.

Gruodžio 2 d. mokytoja B.Petronienė su savo auklėtiniais 7d klasės mokiniais, lankėsi kepykloje "Gardėsis", turėjo galimybę pamatyti, kaip kepama kasdieninė duona.

Gruodžio 3 d. 9 - 12 klasių mokiniai dalyvavo Vilniuje vykusiame Lietuvos fizikų čempionate. Laukiame rezultatų.

Gruodžio 6 d. 9 - 11 klasių mokiniai dalyvavo rajoniniame konkurse "Sveikuolių sveikuoliai" (mokytoja S.Zalitienė).

Gruodžio 9 d. mokinių seimo atstovės L.Dagytė ir V.Čijunskytė dalyvavo ES programos "Jaunimas" forume.

Gruodžio 10 d. Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Kultūros, švietimo ir sporto departamento Kūno kultūros ir sporto skyrius apdovanojo diplomu Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos komandą, iškovojusią 2005 - 2006 mokslo metų Lietuvos bendrojo lavinimo mokyklų mokinių olimpiadų žaidynių "Judėk ir tobulėk" Vilniaus zonos kvadrato varžybose II vietą.

Gruodžio 11 d. 3a ir 4a klasių mokiniai su mokytoja B.Paltanavičiene lankėsi Valstybiniame jaunimo teatre, kur žiūrėjo spektaklį "Dėdė Vania".

Gruodžio 10 d. - vyko informatikos olimpiados II (rajono) etapas. Dalyvavo V.Deinaravičius, E.Malčius ir A.Gvildys. Informatikos II turo nugalėtojai (rajono čempionai): A.Gvildys ir E.Malčius. E.Malčius iškovojo teisę dalyvauti Respublikiniame (III) etape.

Gruodžio 13 d. - mokyklinės Nobelio premijos įteikimo diena.

Gruodžio 14 - 21 dienomis vyksta labdaros akcija "Vaikai - vaikams".

Gruodžio 17 d. - zoninės futbolo varžybos ir "Dainų dainelės" konkursas.

Gruodžio 19 - 23 dienomis - kalėdinių puokščių ir kompozicijų paroda.

Gruodžio 21 d. - "Kalėdinė pasaka" (rengia mokytojos L.Navickienė ir R.Giedrienė).

Gruodžio 22 d. - Kalėdinis koncertas (organizuoja mokytojos I.Knelsienė ir D.Januškevičienė) ir "Kalėdinė popietė prancūziškai" (mokytoja T.Kanclerienė).

Lapkričio ir gruodžio mėnesiais mokytojos T.Kanclerienė ir R.Aziulevičienė organizavo gerumo akciją globos namų vaikams "Sušildykime mažylių širdutes ir pėdutes", kurios metu per technologijų pamokas buvo mezgamos kojinės.

[Turinys](#)

Brangus Mokytojau,

rašau Tau, norėdamas padėkoti. Padėkoti už tai, kad mokei, už tai, kad supratai. Gal ne visada Tave supratau, gal ne visada norėjau suprasti. Gal ir Tu ne visada supratai ir ne visada galėjai suprasti mane, mano norus bei troškimus.

Nepalaikyk nepagarba, kad rašau "Tu". Mokytojau, Tu man dabar labiau draugas, ne valstybės samdomas žmogus, skirtas mane apmokyti, į kurį aš visada turiu kreiptis "tamsta" ir "gerbiamas mokytojau". Paklausk, kaip šalta skamba mano apibrėžimas. Tas "Tu" - tai kreipinys, kuriuo kreipiuosi į draugą, ne į tolimą atėjūną iš suaugusiųjų pasaulio.

Net pats žodis MOKYTOJAS man nebesisieja su matematikos lygčių ar istorinių datų kalimu atmintinai, ar kitais nemaloniais mokymosi etapais. Mokytojas - tai langas į dvasinės pilnatvės ir suaugusiųjų pasaulį, iš Jo mes semiamės išminties ir žinių apie žmones.

Mes, mokiniai, stebime Tave, Mokytojau, ir stengiamės būti tokie kaip Tu - protingi, išdidūs ir suaugę. Tu, Mokytojau, esi antras žmogus po tėvų, kuris formuoja mūsų būsimą gyvenseną, mūsų charakterį ir moralę. Tu, tik Tu sudarai mūsų nuomonę apie išorinį pasaulį ir jo privalumus bei trūkumus.

Daug kartų man aiškiai apie savo pastangas dėl manęs, bet aš nesupratau. Ir dabar ne visada suprantu. Dėl to daug kas ir pyksta ant mokytojų. Ne visi juos supranta ir ne visi supras. Pyktis kyla iš nežinojimo ir nesupratimo. Dauguma pamiršta, kad mokytojas irgi žmogus. Jis irgi turi jausmus, šeimą, problemų...

Už tai ir norėjau Tau padėkoti, mano Mokytojau. Už tą supratimą ir išmintį, kurią Tu man teiki kas dieną, už tai, kad ir mane supranti. Tu slepiesi po savo žinių ir išminties kiautu, bet viduje irgi esi žmogus, kaip mes visi, todėl Tavęs negalima teisti, nes Tu irgi dažnai pats savęs nesupranti. Tai tiek. Dėkoju Tau už tai, kad Tu esi, kas esi. Esi MOKYTOJAS.

Dainius Balčytis, 7b klasė

[Turinys](#)

Atradau save

Kūčių naktį, kai languose jau užgesę visi žiburiai, kai virš eglių stūgauja paikas šiaurys, šokdindamas vis kitą snaigę, tvartuose ar kūtėse, jei dar nemiegi, tyliai prisėlinęs gali išgirsti žmonių balsus. Bet, pažiūrėjęs pro plyšeljį, pamatai, kad žmonių ten nėra su žiburiu nerasi. Tvartuose kalbasi gyvuliai!

Taip atsitiko ir šiais metais. Mane kankino nemiga, nuėjau į kluoną pažiūrėti savo žirgo Pūgos. Ji nemiegojo. Kai priėjau ir paglosčiau jos baltąjį snukelį, ji staiga kreipėsi į mane žmogaus balsu. Aš išsigandau! Bet balsas mane nuramino. Ji sakė, kad Kūčių naktį kalbantį gyvūną gali išgirsti tik tuomet, jeigu tu jį labai myli ir tave su juo sieja stipresni ryšiai negu šeimininko ir jam tarnaujančio gyvulio.

Man Pūga brangesnė už bet ką pasaulyje. Ji man buvo tarsi šeimos narė ir geriausia draugė viename. Aš ja labai pasitikėjau. Tą naktį ir ji galėjo pasakyti, kas aš jai esu. Nustebau išgirdusi, kad ji manimi pasitiki labiau negu aš ja. Pūga man papasakojo, kad kiekvienų metų Kūčių naktį ji norėdavo pasikalbėti su manimi, bet aš jos negirdėdavau, nes buvau per daug pasinėrusi šiuolaikinio gyvenimo lėkime. Tik šią naktį aš pagaliau supratau, kad egzistuoja žemėje stebuklai. Pūga man parodė, jog yra ir kita realybė, kurią gali pažinti tik tikėdamas stebuklais, galinčiais užgožti net naujausias technologijas.

Su Pūga prakalbėjome visą naktį, kol aš galiausiai ją apsikabinusi užmigau. Ryte pabudusi pasakiau Pūgai, kad ji man labai brangi, ir jau laukiau atsakymo, bet išgirdau tik skambų žvengimą.

Ta naktis pakeitė mane! Niekada nepamiršiu to pokalbio. Ir labai džiaugiuosi, kad pagaliau tai atsitiko man. Grįžusi namo po eglutę radau šūsnį dovanų ir atviruką su žodžiais: "TU RADAI SAVE".

Justina Danilevičiūtė, 7a klasė

[Turinys](#)

Kalėdinė pasaka

Kalėdos - mano mylimiausia šventė. Būtent per Kalėdas aš radau sau draugą. Gal norite išgirsti mano istoriją? Ar norite, kad papasakočiau apie tą dieną, kuri man pakeitė visą gyvenimą? Tą Kalėdų vakarą aš užtrenkiau duris liūdesiui ir pravėriau juokui, laimei, džiaugsmui.

Tai nutiko prieš dvejus metus. Aš neturėjau brolio nė sesers, buvau itin uždaras, tai bendraamžiai nenorėdavo su manimi bendrauti. Visas dienas sėdėdavau namie. Tėvai buvo užsiėmę, daug dirbdavo, kad išlaikytų šeimą. Aš juos matydavau retai. Mane prižiūrėdavo teta: pagamindavo valgių, sutvarkydavo namus ir išeidavo. Liūdesys tapo mano gyvenimo palydovu. Netgi Kalėdas privalėdavau švęsti vienas. Neturėjau aš ir keturkojo draugo, nes nebuvo pinigų jam įsigyti. Buvo Kalėdos, tokios pačios, kaip ir visada... Norėdamas prasiblaškyti, išėjau į miestą pasivaikščioti. Buvo labai gražu, ypač miesto aikštėje, kur stovėjo raudonais ir auksiniais burbulais papuošta eglutė. Eglės viršūnėje suposi baltas angelas aukso spalvos apsiaustu. Nors stengiausi neliūdėti, bet kai pamačiau aplink eglę vaikščiojančias laimingas šeimas... Neišlaikiau ir pradėjau bėgti, bėgau ir nežiūrėjau kur. Mane sustabdė cypimas. Norėjau išsiaiškinti, iš kur jis. Pamačiau dėžę. Cypė dėžėje. Pakėliau dėžę nuo žemės, o joje - auksinės spalvos šuniukas! Jo akys buvo pilnos liūdesio, skausmo, nevilties. Nieko negalvodamas, parsinešiau jį namo.

Tą šuniuką turiu jau dvejus metus. Pavadinau jį Vilčiumi (vardas kilęs iš žodžio "viltis"). Šuniukas atnešė man viltį būti laimingam.

Dabar esu labai laimingas, nes turiu tikrą gerą draugą, nors ir keturkojį. Galiu pasakyti: niekada nepraraskit vilties. Gal reikia labai nedaug - patikėti Kalėdų stebuklu, ir jis būtinai įvyks!

Indrė Bagdžiūtė, 6 b klasė

[Turinys](#)

Gimnazijos geriausieji antrą kartą pagerbti Mokinio Nobelium

Gruodžio 13 dieną antrą kartą gimnazijoje buvo įvertinti geriausieji - už puikius mokslo pasiekimus stropiausiems ir aktyviausiems gimnazistams įteiktos Mokinio Nobelio premijos.

Į uždara renginį mokyklos skaitykloje susirinko ne tik pagerbtieji mokiniai ir jų mokytojai, bet ir apdovanotųjų tėveliai. Jaukioje aplinkoje, po renginį pradėjusio chorisčių pasirodymo ir direktorės pavaduotojos Reginos Bartusevičienės kalbos, 1f klasės mokiniai pristatė tikrosios Nobelio premijos kilmę ir reikšmę, buvo prisiminti ir praeitų metų Nobelio premijos laureatai.

Renginyje kalbėjusieji išsakė daugybę protingų minčių, mokyklos direktorė Elvyra Janušauskienė pabrėžė, jog ši mokyklinė Nobelio premija turi tapti kasmetine tradicija pagerbiant geriausius iš geriausių, dėkojo mokiniams už atsidavimą mokslui. Už žingeidumą, žinių troškimą ugdytiniams dėkojo ir anglų kalbos mokytoja Irina Knelsienė, taip pat pastebėjusi, jos ne visada geriausieji yra tie, kurie tokie atrodo. Mokytoja prisiminė, jog daugeliui šviesiausių žmonijos protų mokykloje ne itin sekėsi. Šią mintį tarsi pratęsė ir lietuvių kalbos mokytojos Sigitos Misevičienės bei penktokių mergaičių sveikinimas - pasaka apie keistą mišką, kuriame giedojo tik geriausi giesmininkai, nes kiti tiesiog nežinojo taip pat turintys savyje glūdinčių talentų, ir palinkėjimas nebijoti ieškoti savo gabumų, juos ugdyti. Tėvų vardu Jeronimo Laučiaus eiles skaičiusi Neringa Gliebienė lygino vaikus su deimantais, kurie, padedami mokytojų, virsta tikrais briliantais.

Šiemet tokiais briliantais pripažinti šie gimnazistai. Simona Gliebutė (4a) - už pasiekimus matematikoje, biologijoje, chemijoje ir sporte; Aistė Mickonytė (4b) - už lietuvių kalbos ir istorijos žinias; Eglė Adomavičiūtė (4b) - už gabumus fizikai ir dailei; Bijana Juchnevičiūtė (4b) - už muzikinį talentą; Diana Kozliakaitė (4c) - už anglų kalbos žinias; Vaiva Girniūtė (4c) už "draugystę" su prancūzų kalba; Skaistė Jociūtė - (4b) už geografijos pasiekimus; Anastasija Piroženko (3a) - už nuopelnus informatikoje; Viktorija Čijunskytė (3b) už vokiečių kalbos žinias; Ugnė Mateikaitė (2b) - už gilinimąsi į lotynų kalbą; Monika Bancevičiūtė (1f) - už darbščias rankas per technologijų pamokas; Justina Kelertaitė (2a) - už puikų rusų kalbos išmanymą.

Įteikus apdovanojimus, kalbą mokinių vardu sakė Aistė Mickonytė, kuri vylėsi, jog ateityje dabartiniai Mokinio Nobelio laureatai darys gera visos Lietuvos mastu, o Bijana Juchnevičiūtė padainavo lietuvių liaudies dainą - tuo ir buvo užbaigta oficialioji renginio, kuris, tikimės, iš tiesų taps tradiciniu, didžiai vertinamu ir reikalingu, dalis.

Solveiga Tuomaitė, 4b klasė

Širdis - vidaus saulė?!

Kas žmogui yra širdis?

Ji apšviečia kiekvieną mūsų organizmo kampelį, perduoda jam informaciją, užsakytą sąmonės.

Apie širdį kuriamos eilės, ją kaltina žiaurumu arba iškelia į dorybės viršūnes.

Širdis visada atsakinga už mūsų poelgius ir sveikatą.

Kiekvieno žmogaus gyvenime būtinai pasitaikė momentų, kai širdis plakė greičiau arba stipriau nei įprastai.

Pulsavimo greitis mūsų atmintyje išliko, norime mes to ar ne.

Atsimindami laimingus savo gyvenimo momentus ir klausydami savo pulso, mes persmelkiame visą kūną šia būseną, harmonizuojame vidų ir išorę, atstatome funkcinis procesus. Kitais žodžiais, mes širdies - kraujagyslių sistemai pateikiame užsakymą kurti, sveikti, tobulai prisitaikyti prie įvairių aplinkybių.

***

Gražus, tylus vakaras. Ramiai spragsi ugnelė židiny. Prie jos šviesos palinkę vyras ir moteris. Jie klausosi ne tik ugnies šnaresio, bet ir savų širdžių plakimo. Jos tuksi meile, pagarba, tolerancija. Tai abipusis supratimas leidžia jiems, vyrui ir moteriai, girdėti savą ir draugo širdį.

Ar jūs kada matėte tokį vaizdą? Ar įmanoma šiame materialiaame pasaulyje, agresyvioje aplinkoje išgirsti žmogaus širdį, o tuo labiau ją suprasti? Juk žmogus - gelmė, o širdis - bedugnė.

Integruotoje biologijos (mokytoja Sigita Zalitienė) ir lietuvių literatūros (mokytoja Sandra Valentienė) pamokoje, kuri vyko la klasėje, ir buvo bandoma parodyti žmogaus apnuogintą širdį.

Širdis - ne tik anatomicinis organas, širdyje žmogaus dvasia gyvena. Pamokoje mokytoja Sigita išaiškino mokiniams širdies sandarą bei jos darbo ciklą, pritaikydama visiškai naują "Karuselės" metodą.

Mokytoja Sandra apie širdį kalbėjo literatūriniam kontekste, mokydama nuolankiai nulenkti galvą prieš šviesą, plūstančią iš kito: iš žmogaus, žystančio, atsiveriančio, nykstančio, iš žmogaus, turinčio širdį.

Mokiniams buvo išdėliotos stilizuotos širdelės su literatūriniais ir anatomiciniais žodžiais: širdis, vaikas, saulė, džiaugsmas, atsakomybė, aorta, kraujotaka... Panaudodami šiuos žodžius, 1a klasės mokiniai kūrė pamąstymus ar miniatiūras. Pateikiame įdomiausias.

***

Širdyje yra pertvara, ji širdį skiria į kairiąją ir dešiniąją pusę, o gyvenimą skiria į vaikystę ir suaugusiųjų pasaulį. Aortos lankas virš širdies šviečia kaip saulė virš mūsų gimtosios žemės ir atneša širdžiai kraujo, kaip saulė mums atneša šviesą. Širdies raumuo ne tik palaiko gyvybę. Čia gimsta meilė, ateina viltis rasti savo gyvenimo prasmę.

Agnė Goldbergaitė

Vaiko širdyje niekada nedingsta viltis ir laukimas kažko, gal stebuklo. Arterijomis, venomis, kapiliarais teka karštas gyvybės kraujas, kuris atneša gėrį į tolimiausius organizmo kampelius. Mūsų smegenys formuoja atsakomybę, meilę ir supratimą. Vaikas ir saulė - tai dvi Visatos širdys: viena - žmonijos, kita - gamtos.

Arnas Vainauskas

Lyg balandis, suspaustas delnuose, spurda nedidelis raumuo, skleidžiantis gyvybę ir meilę.

Nuo pat gimimo mažylis apsuptas meilės. Jis jaučiasi saugus motinos glėbyje. Girdi tvinksnus jos krūtinėje, kurie trasi melodija be skambesio, tarsi nebylūs žodžiai seka jam pasaką. Jis jaučia tą begalinę meilę, šilumą, atsakomybę.

Kaskart kai motina pažvelgs į savo vaiką, širdyje pajus laimę, viltį, baimę ir liūdesį. Ji bus laiminga, išgirdus pirmus jo žodžius, šypsosis, kai jis pasakos savo išpūdžius ar apie pirmąją meilę. Motinos akyse atsispindės viltis, noras, kad jos jau suaugusiam vaikui gyvenimas būtų gražus ir geras. Nesvarbu, kiek metų jam bus, motina visada dėl jo sielosis ir vadins savo mažyliu. Motinos Širdis - ne tik skilveliai, vožtuvai ir kraujagyslės. Tai tūkstantį kartų daugiau.

Eglė Varankevičiūtė

Lapkričio 29 d. Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje buvo paskelbta DRAUGO DIENA. Gražus ir prasmingas renginys vyko po pamokų, jame dalyvavo ne tik Trakų, bet ir kitų rajono mokyklų mokytojai, mokinių tėvai. Šio renginio organizatorė direktorės pavaduotoja R.Bartusevičienė susirinkusiems kalbėjo: "Šiais laikais, kai mokyklose daugėja neigiamų dalykų, kasdien tenka kalbėti apie neigiamybes, pasitaiko net smurto atvejų, rengti Draugo dieną yra drąsu ir paradoksalu. O gal dar gyva iš praeities amžių atėjusi draugo, bičiulio, artimo sąvoka? Istorinis laikas apsuka ratą, ir mes grįžtame prie ištakų, prie to, nuo ko ir prasidėjo lietuvių tautos istorija. Tai, ką skelbia tautosaka, vėl tampa vertybe, neginčijama tiesa. Juk senovėje buvo bendrauta, bičiuliautasi. Šis renginys turi gražią idėją - auginti draugiškumą. Taip mokė filosofas Vydūnas, taip mąstė Mažasis princas. O klastingoji lapė iš "Mažojo princo" sakė dar gudriau: tampa atsakingas už tą, su kuo susidraugauji. Vadinas, būti draugu, pačiam turėti draugą yra malonu ir atsakinga. Draugas ne vedlys, ne pranašas, bet atsakingo dialogo partneris".

Renginys, kuriam ruošiasi mėnesį, įvyko ir pavyko. Jeigu salė buvo žiūrovų pilna, jei buvo taip tylu, kad nė mikrofonų nereikėjo, ar galima galvoti kitaip? Galima. Laikraštis atveria erdvę ir kitai **nuomonei**.

Turinys

Draugo diena, arba Išpūsti burbulai

2005 - tieji - Draugiškos mokyklos metai. Jiems paminėti mūsų mokykloje buvo renginys, į kurį atėjo mokiniai, mokytojai ir svečiai.

Renginį pradėjo mokinės, direktorės pavaduotoja R.Bartusevičienė, socialinė pedagogė D.Dzigenė. Po jų pasirodė trys mokinės su gitarom ir dar dvi, kurios dainavo. Viena draugė man sušnibždėjo: "Šiame pasirodyme grožėtis galima tik gitaromis. Keista, kad iki šiol nepasirodė nė vienas vaikinai".

Galime padėkoti mokytojai B.Paltanavičienei: jos mokinių pasirodyme dalyvavo trys merginos ir trys vaikinai. Jie įdėjo daug jausmų, tik jų vaidinimas buvo "sausas", trūko veiksmo, gyvybės. Po jų pasirodė 7d klasė (auklėtoja B.Petronienė). Kai kurios dekoracijos buvo ne visai tikusios, tačiau vaidinimas buvo spalvingas, jame dalyvavo daugiausia mokinių.

Trakų vidurinės mokiniai suvaidino žiaurų elgesį (bet ar reikia tai rodyti?), po to pašoko savo sukurtą šokį.

Geriausiai įvertinti mokytojos L.Navickienės paruošti mokiniai. "Gyva" muzika, įdomus šokis, vaidinimas žmogų nukelia į Romos laikus.

Po vaidinimo direktorė paskelbė draugiškiausią klasę. Ja tapo 5a. Jų auklėtoja M.Račkauskienė.

Šiuo renginiu organizatoriai stengėsi visų dėmesį atkreipti į tai, kad būtina elgtis kultūringai, tausoti ir puoselėti pačius tauriausius jausmus: meilę, pagarbą, pasitikėjimą... Bet ar visi šiuos žodžius išgirdo? O jei išgirdo - ar ilgam?

Asta Lisevičiūtė, 7d klasė

Turinys

„Skaityti ar neskaityti?“

Gruodžio 14 dieną Trakų švietimo skyriuje vyko paskaita "Ar mokame skaityti laikraštį?", kurią skaitė R. Suchodolskis - žurnalistas, buvęs "Amerikos balso" diktoriaus.

Į paskaitą susirinkusių Trakų, Lentvario, Rūdiškių bei Senųjų Trakų mokyklų pedagogų ir mokinių dėmesys buvo atkreiptas į tai, kad reikėtų kritiškai skaityti laikraščius. Kadangi dauguma spaudos atstovų siekia pelno, jie atlieka sanitarų, surenkančių šiukšles ir apšviečiančių jas "laikraščio šviesa", vaidmenį.

Per 2003 m. atliktas apklausas paaiškėjo, jog skaitytojų, pasitikinčių Lietuvos spauda, sumažėjo net 50%. To priežastys labai akivaizdžios - purvasklaida, skandalų paieškos, objektyvumo trūkumas, taip pat per daug tyras žmonių požiūris į spaudą.

Paskaitos metu buvo išdėstyti pagrindiniai klausimai, į kuriuos privalu atsižvelgti skaitant straipsnį:

- 1) kas yra straipsnio autorius?
- 2) koks šaltinis nurodytas straipsnyje?
- 3) kodėl trūksta informacijos?
- 4) ar straipsnis užsakytas (pvz., yra parašyta: "Bendradarbiaujant su ...", "Užs. Nr.")?
- 5) kaip apibūdinamas veikėjas (ar jam priklįjuojama etiketė)?
- 6) ar žinome, kas straipsnio citatų autorius?
- 7) ar straipsnyje atsakoma į klausimus kas, kur, ką, kada, kodėl?
- 8) ar žinoma autoriaus nuomonė? (ji neturi figūruoti).

Atsakydamas į šiuos klausimus, skaitytojas gali nuspręsti, ar straipsnis yra nupirktas, ar jame yra paslėpta reklama.

Per neprailegusią valandą paskaitos klausytojams reikalinga informacija buvo išdėstyta trumpai, nepilstant iš tuščio į kiaurą.

Dovilė Staknytė ir Jovita Švabauskaitė, 4a klasė

[Turinys](#)

Jų 121. Jų širdelės atviros Meilės šviesai.

Nuoširdumo takeliais Jie eina į Tiesą, džiaugiasi, kai mokame Juos išgirsti ir priimt...

Rugsėjo 1-ją į mūsų gimnaziją atėjo 121 penktokas - judrių, triukšmingų, gabių, net talentingų, išsigandusių, bailių, drąsių, daug žinančių ir norinčių dar daugiau sužinoti, tinginėlių ir kitokių.

Pirmasis trimestras penktokų adaptacijos laikotarpis. Mes juos stebime, ir jie mus stebi, stengiasi išsikovoti vietą, reikalauja dėmesio, atidos ir meilės. Kiekvienas nori būti išklaustas, išgirstas, pastebėtas ne rytoj; o šiandien, šią minutę. Ir taškas. Kaip sekasi penktokams mūsų mokykloje?

5a klasė

5a - draugiškiausia gimnazijos klasė. Čia mokosi 27 linksmi, žingeidūs, labai draugiški, kartais plepūs gudručiai.

Jų auklėtoja Margarita Račkauskienė vaikams atrodo gera, įdomi, madinga, šmaikšti, linksmi ir nemokanti pykti. Gimnazijoje jiems patinka, skundžiais tik spūstimis laiptinėse ir koridoriuose.

5b klasė

5b - 22 triukšmingi, karingi, linksmi padūkėliai (taip patys save apibūdina).

Auklėtoja Rasa Kondrotienė susilaukia tik teigiamų epitetų: gera, įdomi, drąsi, stipri, švelni, jautri, maloni. Šios klasės vaikams nepatinka, kad vyresni kartais stumdosi ar erzina, o patinka, kad mokytojai draugiški.

5c klasė

5c - klasėje mokosi 28 judrūs ir linksmi vaikai, kurie džiaugiasi, kad naujoji auklėtoja Emilija Lavrinovič juos palaiko, yra rūpestinga, sąmojinga, maloni, nuoširdi, graži, griežta, bet teisinga.

Naujoje mokykloje šiems penktokams patinka kompiuterių klasė, bufetas, tai, kad kiekvienoje klasėje gali sėdėti vis kitur. Jų nežavi ilgos eilės valgykloje. Kartais ši mokykla jiems atrodo per didelė, nes kol užlipa į ketvirtą aukštą, tai kartais ir pavargsta.

5d klasė

5d - įdomi, linksma ir net juokinga klasė! Jiems, 22-iesiems linksmuoliams, patinka didelė mokykla, ilgos pertraukos, valgis, geri mokytojai.

Kritikuoja penktokai vyresnius, kurie "kabinėjasi", rūbines ir tualetus. Jiems nepatinka, kad kiekvieną pamoką reikia bėgti į kitą kabinetą, nepatinka kabinetų sienų spalvos, suolai.

Auklėtoja Inga Andruškevičienė vaikams rūpestinga, išradinga, griežtoko charakterio, maloni, kartais linksma ir draugiška.

5e klasė

5e klasėje - 22 linksmi žmogeliukai, iš jų 7 berniukai ir 15 mergaičių. Dauguma šios klasės vaikų yra iš kaimo, jie ramesni ir įdomesni už tuos, kurie gyvena mieste. Berniukai mėgsta paplepėti per pamokas, o mergaitės mėgsta paerzinti berniukus, dėl to kartais pykstasi, bet visada susitaiko. Vaikams labai patinka gimtadienių šventės klasėje, įvairūs būreliai. Savo auklėtoją Vitaliją Narvidienę jie myli už gerą būdą, švelnumą, linksmumą, rūpestingumą, kelionių ir kitų įdomių renginių organizavimą.

Gimnazijoje šiemis penktokams tik pirmą mėnesį buvo baisoka, dabar - patinka viskas, išskyrus pravardžiavimąsi.

5e ypatinga tuo, kad net penkios mergaitės - Inga, Giedrė, Rasa, Irena ir Vytautė - yra "Klaustuko" korespondentės. Mažosios žurnalistės labai stropios, aktyvios, nepraleidžia užsiėmimų ir stengiasi vaizdingai rašyti.

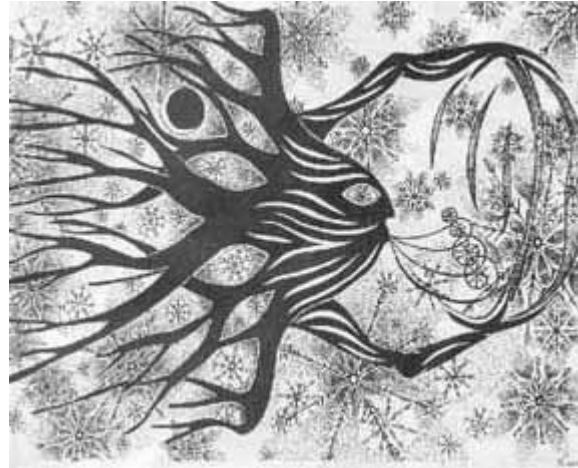

Piešiniai

Dominika 7c

[Turinys](#)

Simona Gliebutė 4a klasė

Esė

Esė (pranc. *essai* – bandymas) – tai tekstas, kuriam būdingas mokslinio, publicistinio ir meninio stiliaus elementų laisvas stilistinis jungimas bei subjektyvus nagrinėjamo objekto vaizdavimas. Tai rašinys, kuriame autorius filosofuoja aktualia tema, kritiškai vertindamas dabartį. Bruožai: filosofinis požiūris, ironiškumas, paradoksalus mąstymas, prisiminimai, aliuzijos, ekskursai, žodžio įtaiga.

Nėra individualybės, nėra subjektyvumo – nėra ir esė

[Turinys](#)

Kalėdų prisijaukinimo variacijos

Kalėdos - tai ne metų laikas, ne kokia nors niekinga diena, turinti skaičių ir mėnesio pavadinimą, prikabinatą pašonėje. Kalėdos - tai dvasinė būseną.

Brangus skaitytojas neprieštaraus, kad ne dovanos, ne kalėdiniai vakarėliai ar apsnigta Kalėdų eglė miesto aikštėje sukuria tikrąją Kalėdų dvasią, o tas ypatingas, širdy kirbantis, įkyrus ir tik užkietėjusius skeptikus ir niurzgus, nužengusius iš Čarlzo Dikenso "Kalėdų giesmės", aplenkiantis laukimo jausmas, kurį su mielu noru įvardyčiau, jei būčiau iškalbinga kaip Nikolajus Gogolis ar romantiška kaip tie, kurių citatomis Google paieškos sistema jus apipils, jei ne tyčia panorėsite sužinoti, kas gi girdėti apie Kalėdas pasauliniame tinkle. Tačiau jausmas šis neįvardijamas, net jei į pagalbą pasikviesčiau baroko laikų žodžio meistrus, galinčius sparnuotų epitetų surūdijusiam kibirui pažerti.

Gal todėl tasai pojūtis ir ypatingas?

Aš nežinau, kas man darosi, vos tik gruodis ateina. "Kad tu velnią susapnuotum!" - šaukiu tam slaptingam jausmui minėtojo Gogolio personažu papratimu, o jis nepalieka manęs ramybės, nors ir kaip ginčiausi. O ir ko laukti? Nervingos dovanų medžioklės? (Mamutą sumedžiot mažiau streso kainuoja.) Apsivalgymo? (Silkė su burokais yra gerai, bet aš - ne Gargantua, verčiau nuosaikesnių Kalėdų malonumų paieškosiu.)

Nerimta, visiškai nerimta. Protesto vardan turėčiau nosį užriest ir atsukt Kalėdoms piktą nugarą (nugaroj akių neturiu, tad pikto žvilgsnio jos nematys, bet užuominą supras). O prieš ką gi čia protestuoti? - paklaus smalsus skaitytojas, kraipydamas galvą. Ogi prieš tai, kad turbūt ir pats Kalėdų Senis su visu Snieguolių pulkeliu raukosi ir spjaudosi, kai jau lapkričio pradžioj prekybininkai skuba pirmieji apskelbt pasauliui Gerąją Naujieną... apie Didžiuosius Išpardavimus (pradedu didžiosiomis tauraus pasipiktinimo pagauta, o jau manėte, kad aš apie krikščioniškąją Naujieną). Jūs pasakysite, kad tai banalu. Jūs pasakysite, kad moralizuoti apie Kalėdų komercializaciją galėtų tik visiškai nenuovokus dėdė Atgyvena. Ir vis dėlto, aš nenoriu matyti sausakimšų pigių žaisliukų parduotuvių lentynų (žiūriu į jas taip pikta, kaip humanitaras į teoremą žiūri, bet joms nė motais) ir kitų "švęsk kaip reikiant - pirk kalną šlamšto" lozungo įgyvendinimo pavyzdžių.

Štai Anglijos įmonių vadovai sugalvojo šitaip: nebevyniosim girliandų, kur nereikia, nebesodinsim laikinų eglynėlių kontorose. Kodėl? Brangus skaitytojas, visai kaip aš, iš pradžių turbūt pamanyt, kad anglai susiprato, jog forma - tai kiautas, narvas, pančiai, trukdantys atsiskleisti turiniui, kuris, skirtingai nei forma, yra iš dvasingųjų giminės. Deja, priežastis kiek kita: šįsyk krikščioniškoji dvasia prasiveržė bibliinių proporcijų tolerancija - nuspręsta nesipuošt, idant nebūtų įžeisti kitų religijų išpažinėjai.

Romėnai sakydavo: "Est deus in nobis" - Dievas yra mumyse. O mes perfrazuosime - Kalėdos yra mumyse, jos kvepia mandarinais ir tuo neapibūdinamu Laukimu, nepasiduodančiu net iškalbingai plunksnai.

Aistė Mickonytė, 4b klasė

[Turinys](#)

Prancūziškas trumpo metražo filmas visą naktį

Šiomet jau aštuntąjį kartą vyko prancūziškų trumpametražių filmų naktis. Nuo 11 val. vakaro iki 5 val. ryto visi norintys ir nepagailėję 15 ar 20 litų galėjo praleisti naktį kino teatre.

Filmai buvo rodomi dviejose "Coca-Cola Plaza" salėse: didžiojoje už 20 litų, nes joje filmai buvo rodomi su subtitrais, ir mažesnėje už 15 litų. Antroji salė buvo skirta žmonėms, mokantiems prancūzų kalbą. Deja, tokių daug nebuvo, nepaisant saujelės tikrų prancūzų, viešinių Lietuvoje.

Visi šeši šimtai bilietų buvo išpirkti. Neužsisakęs bilieto iš anksto, vargu ar jį galėjai gauti prie kasų.

Atmosfera didžiojoje salėje buvo gana maloni ir jauki. Susirinkusieji gyvai diskutavo apie filmus. O filmai išties buvo to verti. Jau pirmasis sukėlė juoko bangą, nusiritusią per visą salę ligi pat balkono. Tai buvo trumpas, vos 5 minučių filmukas apie omarą, iš akvariumo keliaujantį į puodą. Jaunas režisierius Artus de Penguern su kandžia ironija pavaizdavo omarą užplūdusias mintis.

Pažiūrėjus pirmąjį filmą galėjo apimti nuojauta, kad geresnių filmų jau nebebus. Bet kuo toliau, tuo jie buvo geresni. Vienas geriausių ir pats ilgiausias (22 min.) filmas buvo apie berniuką, kurio tėvelis dirba Mirties bendrovėje. Tėvelio darbas paprastas - surinkti visus mirti besirengiančius žmones. Režisierius Stefan Le Lay į mirtį savo filme pažvelgia kitu kampu - kai į bendrovės būstinę atvedė 148 909-o reiso keleivius, visa salė leipo juokais.

Mirties tema vyravo daugelyje filmų. Net ir animaciniame filmuke apie senelių namus visus diedukus ir bobutes gale filmo išnešė gandrai. Jaunieji Prancūzijos režisieriai iš mirties nebedaro dramos, iš mirties jie daro tragikomediją.

Penktą valandą ryto, pasibaigus seansui, kino žiūrovai buvo pavaišinti prancūziškais pusryčiais - apelsinų sultimis su raguoliu ir bandute. Šį malonumą suteikė "Prancūziški gardėšiai" - vieni iš festivalio rėmėjų.

Džiugu, kad šiais metais kino teatre "Vingis" daug dėmesio skirta kultūrai. "Frankofoniškų trumpametražių naktis", "Kino minus 05" - tai tik keli festivaliai, sutraukę daugybę nekomercinio kino išsiilgusių žiūrovų.

Kristijonas Kancleris, 3a klasė

[Turinys](#)

Scenoje – gyvenimo kvintencija

2005 m. lapkričio 24,25 dienomis Valstybiniame jaunimo teatre buvo Algirdo Latėno režisuotos Antono Čechovo, rusų literatūros klasiko, pjesės "Dėdė Vania" premjera.

Nors pirmą kartą ši pjesė pastatyta daugiau kaip prieš 100 metų, bet nagrinėjamos temos aktualios ir šiais laikais. Didžio talento ugnimi čia nušviesti gyvenimai ir sielos pačių paprasčiausių, įprasčiausių žmonių, o pjesės esmė slypi šių žmonių kasdienybių tragizme. Gal todėl spektaklis ir išsilaikė teatrų repertuaruose, kad jame sprendžiamos visais laikais svarbios žmonių tarpusavio santykių problemos.

Pjesė paprasta savo realistiškumu. Tikras gyvenimas - juokingas ir tragiškas, pilnas pagundų ir blogio - dažnai atskleidžiamas per simbolius.

Atsistatydinęs profesorius (aktorius N. Gadliauskas) ir jo jauna žmona (aktorė A. Bendoriūtė) kaimo gyvenime yra svetimkūniai. Jie tarsi griaua to kaimo gyvenimo būdą iš vidaus, pakerta nuo pačių šaknų. Jie ugdo žmonių mentalitetą ir vertybes, svarbiausia - norą dirbti. Trikdomas pasaulis sutrinka. Aktoriai gerai sugebėjo perteikti tą pamišimą. Ypač gerai vaidino E. Jaras, atlikęs dėdės Vanios vaidmenį.

Spektaklyje kai kurie simboliai kalbėjo patys už save: profesorius įteikęs paveikslas vaizdavo širdyje kerojantį blogį, pupelių perrinkimas - grįžimas prie buvusios tvarkos, gero atskyrimas nuo blogo.

Nors spektaklis truko apie 3,5 val., jis neprailgo. Įtampa buvo išlaikyta iki pabaigos, o komiškos situacijos tarsi leido žiūrovui pailsėti. Geriausiai komiko vaidmenį buvo įvaldęs aktorius R. Kazlas, kuriam užtekdavo ištarti keletą frazių, ir publika imdavo juoktis. Jo talentas buvo tinkamai vertintas ir spektaklio metu, jam ne kartą buvo plojama.

A. Latėno režisuota pjesė "Dėdė Vania" sužavėjo ne vieną. A. Čechovo kūryba siūlo aktualias temas. A. Latėno talentas ir A. Čechovo kūrybos fenomenas suvaidino lemiamą vaidmenį kuriant mažą - didelį stebuklą apie gyvenimo kvinteseniją, t. y. pačią esmę.

Gabrielė Grudzinskaitė, 3a klasė

[Turinys](#)

Netikėtumai moko gyventi

Lapkričio 29 diena, 10 valanda. Iki rajono mokinių konkurso "Sveikuolių sveikuoliai" pradžios dar buvo likusios ištisos dvi valandos. Tik staiga - netikėtas skambutis: viktorina iš Trakų vidurinės perkeliama į Lentvario H.Sinkevičiaus vidurinę! Ši žinia pribloškė. Juk reikėjo surasti transportą ir suburti komandą anksčiau sutarto laiko! Laimei, socialinės pedagogės D.Dzигienės (ačiū Jai!) automobilis talpus.

Nuvažiavom. Mūsų komandą "Sveikuoliai - smalsuoliai" sudarė šie mokiniai: A.Marozovaitė (7d), G.Vaitkūnaitė (7d), G.Butrimavičiūtė (7c), I.Černiavskis (7c), R.Bernatonis (7c), D.Balčytis (7b), ir šie mokytojai: J.Tumlovskaja, N.Gliebienė bei seselė T.Jonelienė. Įžengusius į mokyklą mus pasitiko moteris, kuri vadovavo visam renginiui. Ji palydėjo mus į patalpas, kur turėjom persirengti ir pasiruošti užduotims. "Sveikuoliams - smalsuoliams" persirengimui buvo skirta laiptinė! Stebėjomės "drabužinės" "patogumais". Čia dar ne viskas! Laiptinėje persirenginėjome ne vieni, keliais laipteliais aukščiau ruošėsi Senųjų Trakų mokyklos mokiniai.

Vis dėlto netikėtumai komandai nesutrukdė pasirodyti puikiai, mūsų prisistatymas buvo įvertintas aukščiausiais balais. Tai pakėlė mūsų kovinę dvasią! Vėliau vyko sportinės estafetės -pasirodėme gerai. Teorinę užduotį - testą - įveikėme itin lengvai, be didelių pastangų. Po to į sceną buvo pakviesti mokytojai ir seselės. Jiems pateikė testukus. Kapitonų rungtyse mūsų Dainius parodė puikius mokslinius sugebėjimus. Pabaigoje - keli klausimai apie prevenciją.

Kol komisijos nariai sumavo taškus, visi vaikai buvo išrikiuoti gyvatėle ir priversti kartoti kažkokius neaiškius žingsnelius. Tai atrodė lyg penkiamečių karnavalas, kuriam vadovauja šešiametis... Kelis ratus pašliaužioję, grįžom prie mokytojų. Rezultatai jau buvo aiškūs: I vietą užėmė Lentvario H.Sinkevičiaus vidurinė mokykla, antrą ir trečią - Onušio ir Rūdiškių mokyklos. Mūsų komandai toks įvertinimas neatrodė didelis praradimas, nes mokytoja sakydavo: "Nereikia per daug tikėtis, kad vėliau nesigailėtum pralošęs". Vis dėlto buvo smalsu, kiek taškų surinko mūsų komanda, kelintą vietą laimėjo. Kol mokytojai aiškinosi, mes laiptinėje apžiūrinėjome dovanas ir padėkų raštus, kuriuos gavo visi mokiniai ir mokytojai, tik seseles nepelnytai pamiršo. Pagaliau grįžusi mokytoja paaiškino, jog mes užėmėme šeštą vietą (iš septynių), o taškus praradome dėl užduočių atlikimo laiko. Bet apie laiko kriterijų nebuvo įspėti! Komanda buvo šiek tiek įtūžus.

Grįžę į savo mokyklą, aptarėme viktorinos plusus ir minusus. Mokytoja J.Tumlovskaja išsakė šias mintis: "Vertinimas nebuvo objektyvus, nes nebuvo aiškių vertinimo kriterijų. Užduotys buvo per lengvos, jos turėjo apimti platesnį spektrą nei mokyklos programa. Manau, kad visos komandos pasirodė gerai, tačiau nustebino tai, jog teisėjai atkreipė dėmesį į užduočių atlikimo laiką, nors viktorinos taisyklėse laikas nenurodytas. Geroji viktorinos pusė, kad akcentuojama prevencija, bandyta įtraukti mokytojus ir medicinos darbuotojus. Įdomi, naudinga patirtis - susipažinimas. Tik neaišku, kodėl mūsų komanda gavo mažesnius įvertinimus".

Žinia, netikėtumai moko gyventi. Manau, kad iki dvyliktos klasės išmoksime.

Gerda Vaitkūnaitė, 7d klasė

[Turinys](#)

Kalėdų simbolis

Mielieji, Jūs laikote rankose šventinį "Klaustuko" numerį, ir Jūsų namuose tikriausiai jau papuošta Kalėdų eglutė - neatsiejamas šios šventės simbolis, tokia pažįstama ir artima. Tačiau galbūt yra tokių dalykų, kurių Jūs dar nežinote?

Eglių gentyje priskaičiuojama arti 50 rūšių, paplitusių šiaurės pusrutulio vidutinėje klimato zonoje daugiausiai Kinijoje. Lietuvoje yra viena natūraliai auganti rūšis - paprastoji eglė; Ji gyvena 200-300 metų, kartais net 500. Lietuvoje aukščiausia eglė (44,5 m) auga Alytaus miškų urėdijoje, Dzirmiškių girininkijoje. Viena storiausių eglių (skersmuo 1,04 m) auga Šakių miškų urėdijoje, Gelgaudiškio girininkijoje. Eglė neatspari užterštam orui, todėl didmiesčiuose neauga arba skursta. Spygliuose gausu askorbino rūgšties ir chlorofilo. Jų vandeninis ekstraktas skatina kraujodarą, šlapimo išsiskyrimą, naikina mikrobus. Kankorėžiais galima nudažyti vilną ir medvilnę.

Lietuvoje be paprastosios auga daug introdukuotų eglių rūšių. Populiariausios yra dygioji (ypač sidabrinė jos forma), baltoji, retesnės Engelmano, juodoji, šurkščioji eglės, retai auginamos Šrenko ir rytinės eglės.

Eglės turi teigiamą poveikį žmogui. Psichologiniu požiūriu eglės kūgio lajos forma sukelia žmogui žvalią nuotaiką. Eglių ošimas ypatingas, guodžiantis. Išvaizda laja primena moterį, apsigaubusią skara.

Eglė visada buvo populiari, todėl ji dažnai minima lietuvių tautosakoje, naudojama apeigose. Eglė, kaip amžinai žaliuojantis, žemės jėgas simbolizuojantis medis seniau buvo naudojama daugelyje šeimos ir kalendorinių švenčių. Per vestuves eglės buvo statomos prie "Vestuvių vartų", eglišakėmis buvo barstomi takai ir kambariai. Išlikusi tradicija takus eglišakėmis barstyti per laidotuves.

Eglė tautosakoje traktuojama dvejopai. Sakmėse velnias ypač mėgsta pasirodyti po egle, o žmogus, pakviestas į velnio dvarą, vėliau pasijunta besėdįs eglėje. Po egle velnias slepia pinigus, kartais slepiasi nuo perkūno. Bet yra sakmių, kuriose eglė vaizduojama šventu medžiu, į kurį netrenkia Perkūnas.

Eglės- kaip ir kitų spygliuočių, anksčiau nesodindavo sodybose, nes tikėta, kad jei kiemo kieme auga eglė, tas žmogus visada turės skolų.

Senovėje Kalėdų eglaites puošdavo riešutais, obuoliais, iš šiaudų padarytais paukščiais. Riešutus ir obuolius valgydavo tik antrą Šv. Kalėdų dieną, "tikėdami, kad jie suteiks" stiprybę ir santarvę. Kodėl puošdavo būtent paukščiais? Tikėjo, kad paukščiai - tai mirusiųjų vėlės, ypač moterų?

Eglė išlieka "populiari ir šiais laikais, ypač tai jaučiame žiemą, prieš Šv. Kalėdas ir Naujuosius metus. Puošdami eglutes tikimės malonių staigmenų ir Kalėdų stebuklų.

Parengė biologijos mokytoja **Jelizaveta Tumlovskaja**

Miliausias vardas – Eglė

XIII – XVa. Lietuvoje žmonės vadinosi vien vardais. Nuo XIVa. pradėjo rasti prievardžiai apibūdinamieji žodžiai, vėliau išsirutulioję į pavardes. Dabartiniai lietuvių vardai yra trejopos kilmės: lietuviški, krikščioniški ir naujieji skolintiniai vardai iš įvairiausių pasaulio kalbų.

Eglė - ir medis, ir pasakos veikėjos vardas. Vardadienis balandžio ketvirtą dieną. Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje mokosi keturiolika Eglių. Didžiausia Eglių "koncentracija" yra 3a klasėje - net trys panelės: Aliukonytė, Cvetkovaitė ir Lekstutytė. Dvi Eglutės mokosi 2c klasėje - Kondrotaitė ir Bartulytė, taip pat 1a klasėje - Vasiliauskaitė ir Varankevičiūtė. Vyriausia - Eglė Adomavičiūtė, 4b klasės mokinė, o jauniausia - Kukytė iš 5a. 6a mokosi Eglė Valikonytė, 6d - Eglė - Veronika Ališauskaitė, 8b - Eglė Michailovaitė, 8c - Eglė Dosinaitė, o 2b - Eglė Kaminskaitė. „Klaustuko“ skaitytojams smalsu, ką mūsų eglės mano apie savo vardą? Nė viena dėl vardo nesiskundžia, o kelios net džiaugiasi, kad vardas lietuviškas (kas sakė, kad Lietuvoje nyksta patriotizmas?), kitos patenkintos, kad vardas trumpas, lengvai įsimenamas.

Mokytoja Eglė mūsų gimnazijoje viena - tai etikos mokytoja ir psichologė Eglė Naktinytė. Vardą jai sugalvojo tėtis. Mokykloje besimokydama dažnai dėl savo vardo kentėjo, mat vaikai pravardžiavo. Buvo momentas, kai net norėjo šį vardą pakeisti, bet dabar savo vardu mokytoja didžiuojasi, nes jis trumpas, skambus ir... tinka - juk eglė graži, bet spygliuota.

Galima pridurti, kad Eglė - švelnus ir prasmingas vardas. Bet... ne vardas žmogų, o žmogus vardą įprasmina, puošia.

Eglė Lekstutytė ir Gabrielė Genytė, 3a klasė

[Turinys](#)